

16 Ιουλίου 2015

Πανηγυρίζοντας τον Όσιο Παΐσιο στην Αλεξανδρούπολη

/ [Πεμπτουσία](#)

Image not found or type unknown

Σ' έναν επίγειο Παράδεισο που ο Θεός μου έδωσε την ευλογία να εισέλθω ,
τελέσθηκε φέτος στις 12 Ιουλίου 2015 η πρώτη εορτή του Αγίου μας Παΐσιου.

Ένα εκκλησάκι σε σημείο που ο ίδιος ο Άγιος είχε αναφερθεί κάποτε σαν πέρασμα
προς την Πόλη... Ένα παρεκκλήσι, ένα ακόμα σπίτι του Αγίου μας που χτίστηκε με
πολύ αγάπη και πολύ μόχθο από τον Ανέστη Μαυροκέφαλο, με τη βοήθεια
συνανθρώπων μας και τις ευλογίες του Πατρός Παΐσιου.

Πλήθος κόσμου μαζεύτηκε για να προσκυνήσει και να πάρει την ευλογία του αγαπημένου γέροντα και Αγίου της εποχής μας. Η αγρυπνία που τελέσθηκε ήταν γεμάτη συγκίνηση και ευλάβεια με πρόσωπα που ακτινοβολούσαν στο άκουσμα των ψαλμωδιών προς τιμήν του.. Μέσα στο πλήθος διέκρινες και εκείνους τους ανθρώπους που είχαν την ευλογία να τον γνωρίσουν , ήταν εκείνοι οι ιερείς ή λαϊκοί που κρατούσαν το κομποσκοίνι σιγοέψελναν και κοίταζαν χαμηλά με ταπεινότητα..Στοιχεία που χαρακτήριζαν τον Άγιο μας.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας ειπώθηκαν λόγια από έναν ιερέα που είχε την τύχη να τον γνωρίσει... Γεμάτος συγκίνηση εκφράστηκε με λέξεις που βγήκαν από την ψυχή του θέλοντας να μεταδώσει σε όλους εμάς τα θεϊκά χαρίσματα του Αγίου μας, τις εμπειρίες του Ακτίστου φωτός και πάνω απ όλα την αγκαλιά αυτού του παππούλη που χωρούσε όλα του τα «παιδιά».

Το γεγονός αυτό της τιμής και του πανηγυρικού εορτασμού του Αγίου Παϊσίου μου έδωσε την ευκαιρία να συνομιλήσω με τον άνθρωπο που έζησε δίπλα του και συνεχίζει να ζει σύμφωνα με την διδασκαλία και την πνευματική του παρακαταθήκη. Μου παραχώρησε αποκλειστική συνέντευξη για την Πεμπτουσία που σύντομα θα είναι στην διάθεση των αναγνωστών.

Η συζήτησή μας πολύωρη με μικρά ευχάριστα διαλείμματα από πιστούς που θέλουν να κάνουν διακονήματα στο χώρο του Παρεκκλησίου, η εμπειρία μου μοναδική και η ευγνωμοσύνη μου μεγάλη γιατί μου διηγήθηκε και ένα θαύμα του Αγίου το οποίο για πρώτη φορά ίσως θα ακουστεί δημόσια...

